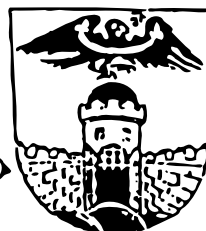

BOUSOVÁK

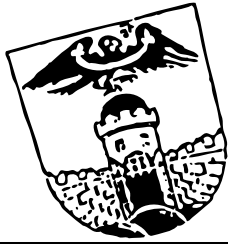
INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ MĚSTA DOLNÍ BOUSOV

Cena 10 Kč

Dvuměsíčník č. 3/2011

LETNÍ NABÍDKA AKCÍ V OKOLÍ

2. 7.	14:00	Valečov – Festival folkové, trampské a country hudby
2. – 9. 7.		Sobotka – Šrámkova Sobotka, 55. ročník festivalu českého jazyka
8. 7.	20:00	Valečov – Věra Martinová, koncert
9. 7.	10:00	Bakov – Pojizerský festival folklórních souborů, 1. ročník
13. 7.	20:00	Mladá Boleslav hrad – Taxmeni, koncert na nádvoří
16. 7.		Svijany – Slavnosti svijanského piva, 22. ročník
22. 7.	20:00	Valečov – Wabi Daněk a Miloš Dvořáček, koncert
24. 7.	9:00	Mnichovo Hradiště zámek –
Zahájení svatoanenské a svatojakubské pouti
30. 7.		Sobotka – Memoriál V. Havránka, jezdecké parkurové závody
30. 7.		Mnichovo Hradiště – Anenská pouť
12. 8.	20:00	Valečov – Fešáci a Míša Tučná, koncert
13. 8.		Radvánovice – Rajčatová bitva v areálu Šťastná země
20. 8.		Sychrov – Skotské hry, akce přibližující skotskou kulturu
20. 8.	8:00	Sobotka – Posvícenský jarmark a festival řemesel
20. – 21. 8.		Nová Paka – Hrubá pouť,
tradiční pouť s uličkou staročeských řemesel
20. 8.	14:00	hrad Zvířetice – V. historický den, středověké radovánky
27. – 28. 8.		Mladá Boleslav – Mezinárodní výstava psů všech plemen
27. 8.		Radvánovice – Loučení s prázdninami
27. 8.	14:00	Valečov – Hurá do školy, soutěže a hry pro děti
28. 8.	12:00	Kosmonosy – festival Na Kopečku
28. 8.	17:00	Turnov – Židovská hudba, koncert skupiny Mišpacha
3. – 4. 9.		Přepeře – Výstava jirín, růží, mečíků a zeleniny, X. ročník
7. – 11. 9.		Jičín – město pohádky, tradiční festival

zprávy z radnice

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

Zastupitelé na svém zasedání dne 23. 5. 2011 mimo jiné projednali a schválili:

- ✓ Závěrečný účet města za rok 2010
- ✓ záměr prodeje části pozemku p.č. 166/1 v k.ú. Bechov, nejnižší nabídková cena 300 Kč/m²
- ✓ záměr prodeje bytu č. 4 v domě čp. 437 Na Sídlišti v Dolním Bousově, nejnižší nabídková cena 550 000 Kč

SOVZ NEBEZPEČNÝCH SLOŽEK KOMUNÁLNÍHO ODPADU.

Městský úřad Dolní Bousov, ve spolupráci se společností Severočeské komunální služby s. r. o. Jablonec nad Nisou, provedl sozv NSKO tradičním ambulátním způsobem v sobotu 23. dubna 2011. K likvidaci bylo v Dolním Bousově a místních částech sebráno a odvezeno: baterie a akumulátory - 7kg, obaly obsahující zbytky nebezpečných látek - 480kg, olej a tuk - 230kg, pesticidy - 85kg, barvy, lepidla, pryskyřice - 170kg, nepoužitá léčiva - 5kg, chemikálie které jsou nebo obsahují nebezpečné látky - 10kg.

SOVZ OBJEMNÉHO ODPADU.

Soz byl proveden v sobotu 14. května 2011 obvyklým způsobem. Kontejner o objemu 30 m³ byl umístěn na parkovišti v ulici Zahradní v Dolním Bousově pro občany z Dolního Bousova. Druhý kontejner o stejném objemu provedl sběr v místních částech podle předem stanoveného časového harmonogramu. Celý sběr řídili pracovníci města, kteří se postarali zejména o to, aby místo v kontejnerech bylo beze zbytku využito. Přistavní kontejnerů a odvoz zajistily Severočeské komunální služby Jablonec nad Nisou. Celkem bylo sebráno a odvezeno 8 280 kg objemného odpadu.

PRODEJ POUŽITÝCH PARKET

Město Dolní Bousov nabízí k odprodeji použité bukové parkety, demontované při rekonstrukci budovy základní školy. Parkety jsou v dobrém stavu, nepoškozené. Bližší informace získáte na Městském úřadu Dolní Bousov, tel. 326 396 257.

Pavel KULA, tajemník MěÚ

SLOVO STAROSTY:

- Rekonstrukce školy – I. etapa (stará část školy) byla předána do užívání 10. 6. 2011, v této části školy byly postupně zrekonstruovány učebny, sociální zařízení, chodby včetně rozvodů, obkladů, omítek, topení a podlah. Původní schodiště se zbrousilo a napustilo ochranným povlakem. Zábradlí zrepasovala fa. Umělecké kovářství Kverek. Půdní prostory byly vyčištěny od holubího trusu a zatepleny. Budou sloužit jako sklad potřeb školy. V zadní části školy byla vystavěna ocelová konstrukce, která bude sloužit jako spojovací lávka mezi objektem školy a sportovní halou. II. etapa (střední část školy) začala bezprostředně po předání I. etapy. Přístavba školy (stará pošta) běží podle plánu, po založení druhého nadzemního podlaží by se mělo začít s kompletací vazby pro střechu.
- Zateplení školy – jsou vyměněna okna do náměstí, do ulice Školní a v části školního dvora. Zateplení obvodového zdiva běží podle plánu. Všechny prvky, které byly okopány (podokenní a nadokenní římsy) budou zpětně dolepeny na zateplení, tzn. že ráz budovy školy zůstane zachován.
- Dne 23. 5. 2011 firma HAINZ demontovala hodinový stroj z věže radnice městského úřadu. Stroj z roku 1949 nebyl šedesát let rekonstruován. Firma provedla generální opravu a rozšířila jeho technické vlastnosti. Nainstalovala řídicí elektroniku, takže stroj má vysokou

přesnost chodu, automatický přepínač zimní–letní čas a paměť pro případ výpadku el. proudu. Stroj byl zpět namontován 14. 6. 2011. Celkové náklady na rekonstrukci dosáhly 67 000 korun.

- Stejná firma provede rekonstrukci hodin v kostele sv. Kateřiny. Bude provedena kompletní instalace nového zařízení, tzn. instalace nových ručičkových strojků, číselníků, řídicí elektroniky atd. Jelikož oprava je o něco náročnější než oprava na radnici, je nutný podrobný průzkum stávajícího zařízení a vše dopodrobna naplánovat. Jelikož demontáž ručičkových strojků nešlo provést z vnitřních prostorů věže, v pondělí 20.6. Firma HAINZ pomocí horolezců zdemontovala strojky z vnějšku. Další práce pokračovaly v pátek 24. 6. a v pondělí 27. 6. 2011. Celkové náklady na rekonstrukci kostelních hodin budou 97 000 Kč.
- V průběhu měsíce května bylo zprovozněno umělé zavlažování parkových ploch na náměstí. Zavlažování je automaticky spínáno o čtvrté hodině ranní. Přívod vody je napojen ze studny za budovou městského úřadu.
- Tímto bych chtěl poděkovat všem organizátorům za skvěle připravený program pro akce Čarodějnice 2011 a Dětský den v ZOO. Více takových společenských akcí jak pro děti, tak pro dospělé.

Miroslav BOČEK, starosta

krátce z bousovska

Velikonoční výstava kraslic. V dubnu letošního roku uspořádalo Infocentrum Dolní Bousov v čele s Ing. Ditou Říhovou a Ing. Dana Klímová, která vede klub Jantar v Mladé Boleslavi první ročník výstavy kraslic, která byla k vidění nejprve v Bechově a poté v Galerii Na faře v Dolním Bousově. Výstavy se zúčastnili kolektivy i jednotlivci se svými exponáty a ikdyž to nejprve nevypadalo, exponáty zaplnily celou galerii. Bylo trochu zklamáním, že se výstavy nezúčastnila Bousovská mateřská ani základní škola. Nejvíce kraslic připutovalo z Mladé Boleslavi, Kosmonos a dále pak z Bechova, dolnobousovští jednotlivci se nakonec také nenechali zahanbit. Výstavou chtěly organizátorky podpořit tradiční velikonoční zvyky a naladit účastníky i příchozí k vytvoření vlastních originálních kraslic. O inspiraci na výstavě nebyla nouze. Kraslice byly zdobeny různými výtvarnými technikami a materiály, byly k vidění kraslice zdobené drátkou, slámou, látkou, voskem, bavlnkami, obháčkované, vrtané atd., dále také kraslice vytvořené technikou nešitý patchwork i paličkované. Mateřské školky, které se výstavy zúčastnily, doplnily expozici zajímavými nápady velikonočních dekorací z papíru. Ocenění za svoje exponáty získaly Soukromá mateřská škola s prvky Montessori a angličtinou z Kosmonos, Mateřská škola Štěpánka – vila z Mladé Boleslavi a Mateřská škola Řepovanka z Řepova u Mladé Boleslavi. Výstavní exponáty byly vyhodnoceny na základě výsledků anket návštěvníků a první cenu získala paní Iva Bartoňová z Bechova, která vystavovala mimo jiné nádherné vrtané pštroší vejce zdobené voskem. Všem účastníkům byly předány pamětní listy za účast s drobnými dárky. Kdo nestihl navštívit výstavu, tak může fotoreportáž zhlédnout na www stránkách bousovského infocentra (www.infocentrum.dolnibousov.cz) nebo na stránkách klubu Jantar (www.klubjantar.net). Tímto bychom také chtěli poděkovat všem, kteří se výstavy zúčastnili a věříme, že příští rok také přispějí svými výrobky.

Dana KLÍMOVÁ

Pasování na rytíře knih. V pátek 10. června proběhl v Městské knihovně v Dolním Bousově již 2. ročník akce s názvem Pasování na rytíře knih. Proč zrovna na rytíře knih? Tak jako každá křehká princezna potřebuje svého rytíře, aby ji chránil, tak i každá kniha, která je ještě křehčí než leckterá princezna, potřebuje svého ochránce. Abychom je od sebe poznali, můžeme tomu, který opatruje knihy, říkat Rytíř knih. Aby se obyčejný člověk v pohádce stal rytířem, musí se nejprve zúčastnit nejednoho klání a zápolení. Když uspěje, je poté za svou statečnost vyznamenán a pasován na rytíře. S rytířem knih je to podobné. Aby se obyčejný čtenář mohl stát rytířem knih, musí se nejprve zúčastnit soutěžního klání v knihovně a splnit postupně, jak už to v pohádkách bývá, tři úkoly. A takové tři úkoly čekaly v dolnobousovské

knihovně i na 34 letošních prvňáčků. Protože byli šikovní a vše úspěšně splnili, byli samotným Králem pohádek pasováni na Rytíře knih. Každý účastník musel nahlas panu králi a ostatním předvést, jak se naučil číst. Odměnou každému byla tzv. kniha pro prvňáčky – tedy kniha, která byla za tímto účelem vydána letos poprvé, a po dobu následujících 5 let ji v běžné obchodní síti nekoupíte. Velmi vydařené fotografie, na kterých jsou děti společně s králem a královnou pohádek v krásných kostýmech, si můžete prohlédnout na dětských webových stránkách knihovny www.kniznidoupe.dolnibousov.cz/fotogalerie a také nechat vyvolat v atelieru paní Vlasákové – V Končinách 685, DB, tel. 604 230 597. Závěrem už jen velké poděkování paní Jarošové za upečení dvou výborných dortů ve tvaru knihy, kterými se čerství rytíři po vyčerpávajícím soutěžení posílili. Doufám, že dětem zůstane vzpomínka na hezky strávené dopoledne spojená s myšlenkou na knihy a bousovskou knihovnu.

Dita ŘÍHOVÁ

Chaloupky české ve fotografii. Přesněji na roubené chaloupky a chalupy, a jejich špejchárky a další hospodářské dřevěné stavby v našem kraji se zaměřil svým objektivem Mgr. Petr Luniaczek. Ač dle bydliště Jihočech, který dokonale poznal půvaby tamějšího selského baroka, tak s mimořádným citem rovněž popisuje mizející krásu roubené lidové architektury našeho regionu. Navíc ji vnímá ve své plné životnosti, ať již v reminiscenci na své původní poslání či v novodobém chalupářském oživení. Desítky malebných staveb defilují před našimi očima v přesném etnografickém zařazení. Expozici doplňují modely hospodářských objektů, kterými jejich autor Miloslav Švorc z Rabakova vzdal hold stavitelům, jejichž dílo již zub času odejmul z našeho okolí. Vernisáž 14. června přivedla do naší bousovské Galerie Na faře jak obdivovatele, tak i současné obyvatele zobrazených objektů. Vše nastartováno přesně cílenou recitací paní Marie Buchtíkové a ozdobeno zpěvem Stojmírovského tria - Monika Bonková, Pavla Jihlavcová, Jiřina Bradnová. Živou debatu nad fotografiemi a oprávněný obdiv nad zrekonstruovanými prostory naší fary nedokázala ukončit ani závěrečná doba infocentra a knihovny, které galerii provozují. Vy ostatní máte možnost shlédnout vystavené fotografie a další exponáty do 29. července v obvyklou provozní dobu od pondělí do pátku a navíc o každém sobotním dopoledni (Po 8 – 15.30, Út až Čt 8 – 18, Pá 8 – 16, So 9 – 12). Tomáš GRINDL

Po sestupu z okresního přeboru odehráli žáci DBSK sezónu 2010-2011 v nejnižší okresní soutěži. Došlo k velké obměně kádru, který doplnili z přípravy příchozí hráči ročníku 1999 a během sezóny se přidala i dvě děvčata, Anička Urbanová a Míša Holíková. Z 18 zápasů jich žáci 11 vyhráli, tři skončily nerozhodně a čtyřikrát-

krát odešli poraženi. S celkovým skóre 63:28 a ziskem 37 bodů obsadili konečné 3. místo. Nejlepším střelcem týmu se s 18 brankami stal Petr Ježek, 11 krát rozvlnil síť soupeřů Damian Jankowski a třetím v pořadí byl s osmi trefami Vojta Kozák. Na konci sezóny odešli do dorostu Ondra Žáček, Vojta Folprecht, Petr Skála a Jiří Šrůta. Příprava na novou sezónu začne v úterý 16. srpna od 15:30 na hřišti.

Michal ŠOLC

Pátý ročník turnaje v nohejbalu trojic pořádá Sokol Dolní Bousov v sobotu 30. července 2011 na kurtech za sokolovnou. Turnaj je určen registrovaným i neregistrovaným hráčům bez omezení. Hraje se podle pravidel ČNS na tři dopady míče, ve skupinách na dva sety, ve vyřazovacích bojích na dva vítězné sety. Set končí desátým bodem, případný třetí set začíná od stavu 5:5. Účastníci startují na vlastní náklady, startovné za družstvo je 300 Kč. Věcné ceny v hodnotě 5000 Kč. Oceněny budou trojice na prvních čtyřech místech a nejlepší hráč. Přihlášky a informace na telefonu 602 954 250 nebo e-mailu r.zejbrlik@seznam.cz.

Roman ZEJBRLÍK

Vošošnohec 11, 4. ročník Memoriálu Aleše Hájka, nohejbalový turnaj trojic s večerním posezením u Agenta, se koná v sobotu 2. července 2011 na Dobšíně. Místní hřiště u Hasičárny přivítá od devíti hodin hráče bez omezení, startovné je 300 Kč za tým, registrace od osmi. Na turnaj všechny nohejbalisty zvou SDH Dobšín-Kamenice, Obec Dobšín a Vošošklub Dobšín. Občerstvení a hodnotné ceny zajištěny. Přihlásit předem se můžete na telefon 606 608 497, e-mail: vojta@flash-team.cz nebo u Luboše Bárty, Dobšín 58.

Vojtěch HÁJEK

Dvě divadelní představení budete mít možnost sledovat o prázdninách v parku za dolnobousovským kostelem sv. Kateřiny. Kulturně sportovní komise města Dolní Bousov zajistila na pátek 15. července turnovský divadelní soubor Nakafráno s představením Božský řízek. V komedii o nevyzpytatelných zákoutích ženské duše, která je v těhotenství značně přecitlivělá, se představí i Alena Tomášová, která před lety rok učila i na místní škole. V sobotu 27. srpna se na stejném místě představí Nezávislá divadelní společnost Bouda z Holých Vrchů s představením Sluha dvou pánů. Jde o klasickou komedii Carla Goldoniho o sluhovi, který slouží dvěma pánům. Informace a objednávky vstupenek v Infocentru Dolní Bousov, tel. 322 312 001.

Miloslav JEČNÝ

Taneční kroužek společenských tanců v Základní škole Dolní Bousov začal své působení v září 2007. Za sebou má řadu vystoupení, například při vánoční akademii, v Domě s pečovatelskou službou či rozlučková vystoupení na konci školního roku. Letos se rozloučení s tanečním kroužkem konalo podruhé ve sportovní hale v sobotu 11. června. Po úvodním tanci Markéty a Jana Kittnarových následovala vystoupení členů tanečního kroužku. Děti předvedly ukázky společenských tanců, své umění předvedl Petr Kittnar při ukázce breakdance. Taneční kroužek pracuje od září do června v malé tělocvičné škole každou sobotu od čtyř do šesti hodin. Tance se vyučují zdarma pod vedením paní Markéty Kittnarové a jejích doprovodných tanečnic Jana a Petra

Kittnarových. Co více řící o tanečním kroužku? Podchycuje a rozvíjí nadání dětí a pěstuje správné držení těla. Rozvíjí hudební a prostorové citění. Zvyšuje pohyblivost, obratnost, koordinaci a sebevědomí. Učí pohybové kázni, vytrvalosti a vůli, společenskému chování a vzájemné úctě. Ale nejdůležitější je chuť tancovat. Pokud ji vaše děti mají, v září by měly přijít učit se tancovat. Vždyt někteří tanečníci již přešli do taneční školy do Mladé Boleslavi.

Markéta KITTNAROVÁ

Zápis do Mateřské školy Dolní Bousov se uskutečnil koncem dubna, rozhodnutí o přijetí či nepřijetí dostali rodiče dětí v květnu. Počet dětí, přijatých do mateřské školy od 1. září 2011 byl ovlivněn počtem uvolněných míst po dětech, odcházejících do základní školy (letos jich je 26). Přijato do mateřské školy bylo 25 dětí, nepřijato bylo 20, většinou z obcí mimo Bousov. Místních dětí bylo nepřijato devět, většinou s žádostí o pobyt na 4 hodiny nebo 5 dnů v měsíci. Zbývající volná místa budou obsazena v průběhu prázdnin

Miloslav JEČNÝ

10. výstava jirín, růží, mečíků a zeleniny se uskuteční v Přepěřích v sobotu 3. a neděli 4. září 2011. Základní organizace Českého zahrádkářského svazu Přepěře ji pořádá v místní jídelně. K prodeji i podívání se představí specializovaná zahradnictví a prodejní firmy. Hlavní expozicí budou květy jirín světového sortimentu ze zahradnictví Brzák Sloveč, dále růže manželů Pelcových ze Sobotky, kolekce mečíků i nové odrůdy zeleniny ze Šlechtitelské stanice Moravoseed ze Svijanského Újezda. Výstava bude doplněna výtvarnými pracemi obyvatel domova Modrý kámen Mnichovo Hradiště, prodejem medu, medoviny, česneku, léčivých bylin, kaktusů, ovocných vín z Lažan, proutěných košíků, dřevěných výrobků, potřeb pro zahrádkáře a dalším sortimentem. Představí se i tradiční řemesla z Českého ráje. Návštěvníci budou mít možnost objednat si jiriny, růže i mečíky na příští sezónu i volně si prohlédnout jiriny v porostu. Výstava bude po oba dny otevřena od 9 do 18 hodin. Zajištěno bude i občerstvení – zvěřinové hody. Výstava se stala již tradicí, každoročně ji navštěvuje stále větší počet účastníků. Přepěře se tak stanou místem setkání všech zahrádkářů a milovníků přírody.

Jaroslav FOLPRECHT

17. ročník volejbalového turnaje smíšených družstev pořádá Sokol Dolní Bousov v sobotu 20. srpna 2011. Na kurty za sokolovnou týmy složené ze dvou žen a čtyř mužů musí dorazit do 8.30, pak se losuje a o čtvrt hodiny později se začíná hrát. Přihlásit se můžete na telefonu 777 061 727, mailu zs@dolnibousov.cz nebo přímo v den konání turnaje do losování na kurtech.

Miloslav JEČNÝ

Z Bousova do Bousova, 4. ročník turistického pochodu, se uskutečnil v sobotu 21. května. Po přesunu vlakem na Svobodín vyrazili pochodníci přes Petkovy na Čížovky. Zde byla první zastávka v bývalém mlýnu, kde zůstalo původní zařízení jen v nejrveňším patře. Vše ostatní bylo vybouráno v době, kdy objekt využívalo zemědělské družstvo. Majitelé nám ukázali i objekty, které do areálu přenesli z okolních obcí a zachránili je tak před likvidací. Zajímavostí u dřevěné chalupy sto-

jící původně v Domousnicích byly vstupní dveře staré přes sto let, pocházející původně z bechovské školy. Další zastávka byla v rytecké dílně. I ta shodou okolností je v objektu bývalého mlýna, z něhož se ale dochovalo jen málo. Majitel původně zhotovoval šperky, ale sériová výroba zlatých šperků v zahraničí ho donutila změnit zaměření. Seznámili jsme se s celým procesem výroby odznaků, medailí a plaket od počítačového návrhu přes velkou maketu po raznice, sloužící již přímo k výrobě. Především mužská část výpravy se kochala strojovým vybavením. Všichni účastníci na závěr obdrželi právě vylišovanou pamětní medaili, samozřejmě z raznice zhotovené před časem. Přebor louky jsme prošli do Domousnic, kde jsme se neplánovaně zdrželi ve vinárně J. Donáta. Snaha o proniknutí alespoň na nádvoří domousnického zámku byla marná, proto jsme ho mohli okouknout jen přes plot a jít dál směrem na Veselice. Pokochali jsme se krásnými výhledy od sochy nad vsí, kterou jsme obešli po loukách k seskupení chat. To jsme již za sebou měli krátký déšť a neustálé hromování na obzoru. Proto když jsme došli nad Vlčí Pole, bylo rozhodnutí účastníků jednoznačné – jdeme zpátky přes ves, nikoli jak bylo plánováno přes lesy. Ještě jsme se zastavili u Hraběčiny studánky, nahlédli do vlčopolského zámeckého parku, obdivovali rozkvetlé sady a v paprscích sluníčka došli do Bousova. A všichni účastníci byli zvědaví, za jakými zajímavostmi, normálně nepřístupnými, povede příští ročník pochodu.

Miloslav JEČNÝ

U příležitosti oslav mezinárodního dne dětí se v sobotu 28. 5. 2011 konala akce s názvem Procházka v ZOO. Letošní dětský den se hemžil samými zvířátky. Na programu byly soutěže, písničky, výtvarné dílny i letové ukázky dravců a sov. Mnoho dětí uvítalo možnost se zadarmo svést na poníkovi nebo opravdu velkém koni. Naše zoologická zahrada se pro tento den objevila na fotbalovém hřišti v Dolním Bousově. Zde bylo připraveno dvanáct různých stanovišť s úkoly označenými obrázky zvířat, která můžete vidět v ZOO. Soutěže na stanovištích byly dvakrát na dvacet minut přerušeny proto, aby se děti s rodiči mohli přesunout na tréninkové fotbalové hřiště, kde pán a paní ze společnosti Merlin velmi pěkně, poutavě a vtipně předváděli dvanáct dravců a sov. Myslím, že pro mnoho z nás to byla první možnost prohlédnout si tato krásná zvířata tak zblízka, či si je dokonce podržet na rukavici. Ke spokojenosti dětí velkou měrou přispěly i hodnotné ceny, které dětem věnovali sponzoři Pekařna PANE, Průmyslové zboží Hercík a Výbor členů COOP Mnichovo Hradiště. Velký dík patří všem dobrovolníkům, kteří neváhali věnovat svůj volný čas a zajišťovali chod jednotlivých stanovišť. A v neposlední řadě bych chtěla poděkovat členům skautského oddílu, kteří sami zajistili chod několika stanovišť a ještě pro děti připravili z lan krásnou opičí dráhu.

Dita ŘÍHOVÁ

Čarodějnický rej. Odhadem tři stovky lidí zaplnily v sobotu navečer 30. dubna prostor Na Školništi, kde město Dolní Bousov pořádalo v pořadí již druhý Čarodějnický rej. I přes nepříznivé předpovědi meteorologů nakonec ani nezapršelo a příchozí všech generací si tak mohli nerušeně vychutnat různorodý program připravený Kulturní a sportovní komisí při Radě města Dolní

Bousov. Občerstvení již druhým rokem úspěšně zajišťoval „Výčep u Rady“, na jehož provozu se velmi profesionálně podíleli členové městské rady s panem starostou Bočkem v čele. Ještě před zapálením velké vatry čekaly přítomné děti soutěže s čarodějnickými motivy. Soutěžilo se například ve vrhu koštětem do dálky, v přeskočce přes koště, slalomu na koštěti či slalomovém běhu se zapálenou svíčkou. Vrcholem večera bylo famfrpálové utkání tří týmů a následující čarodějnická diskotéka. V každé soutěži byli vítězové odměněni pravými čarodějnickými cenami, jako jsou hadi, netopýři, pavouci a žáby. Vše byly samozřejmě pouze hračky, i když velmi věrně vypadající. Mnoho lidí si s chutí opeklo burty na připraveném menším ohništi. Působ celých akcí dodávaly desítky malých čarodějů i čarodějnic, které bylo možné potkat na každém kroku. Celým programem provázel za čaroděje maskovaný moderátor Pepa Kodrik.

Dita ŘÍHOVÁ

Jarní koncert se uskutečnil v úterý 14. června v jídelně základní školy. Vystoupili na něm žáci hudební školy pana Hašlara a členky dramatického souboru Sůvičky. Návštěvníci velkým potleskem ocenili hru na klávesy, flétnu, kytaru i trubku a především pěvecké vystoupení dívek ze souboru Sůvičky. Ty musely několikrát přidávat, protože publikum je nechtělo pustit. Další rok hudební školy pana Hašlara začne v září, noví zájemci o hru na různé hudební nástroje se mohou informovat v základní škole.

Miloslav JEČNÝ

Lidice pro 21. století je mezinárodní internetová soutěž, které se ZŠ Dolní Bousov účastnila již několikrát. Letos jsme vyhráli a byli pozváni na vyhlášení výsledků, které se uskutečnily 16. června v kulturním klubu ve Skutči. Naši školu zastupovali žáci z páté až deváté třídy. Divákům byli představeni někteří finalisté, výherci obou kategorií i ti soutěžící, kteří získali cenu poroty. Program byl obohacen hudebním a baletním vystoupením žáků uměleckých škol. Ukázky prací přečetli herci Marta Vančurová a Jaroslav Plesl. Ceny vítězům předali např. první náměstek ministra školství nebo autor vědomostního testu a další. Tuto slavnostní akci moderovala ředitelka soutěže Naděžda Rezková Příbylová, která zapomněla představit vítěznou školu, tedy nás. Museli jsme se tedy připomenout sami, takže jméno naší školy zaznělo až po oficiálním programu, při promítání dokumentárního filmu. Bohužel. Byli jsme z toho trochu smutní. A jaký byl náš celodenní program? Více než dvě hodiny jsme strávili v autobuse. Slavnostní program začínal v 11 hodin, trval asi hodinu. Pak děti dostaly pohoštění – bagetu a pití. Po polední přestávce nám promítli nový dokumentární film o koncentračním táboře pro Romy v Letech. Poté jsme jeli do Ležáků, vesničky, která byla vypálena nacisty 24. června v roce 1942. Tam nás průvodci provedli pietním územím, prohlédli jsme si muzeum a viděli jsme film o zkáze této vesnice a o tom, co jí předcházelo. Na zpáteční cestě jsme se zastavili v Chrudimi, abychom si prohlédli muzeum loutek. Tady se dětem moc líbilo. Viděly loutky různé velikosti i stáří, prohlédly si první kašpárky i loutky jiných národů. Pak jsme si dali na překrásném náměstí, lemovaném renesančními domy, zmrzlinu a jeli jsme domů. A ještě dodatek: Všechny děti se chovaly po celý den vzorně, myslím si, že naši školu důstojně repre-

zentovaly. Po prohlídce v Ležákách je jedna z pořadatelek soutěže velmi chválila a paní průvodkyně se vyjádřila, že není mnoho škol, které mají tak vychované žáky jako my. Takže si všichni účastníci zaslouží pochvalu.

Ingrid MENDLÍKOVÁ

Jak žijeme ve Vlčím Poli. Chtěla bych Vám představit ženu, která naši obec zastupuje v městském zastupitelstvu. Je to žena rozumná, pracovitá a podnikavá. Je to paní Vladěnka Boučková. Ráda bych jí chtěla poděkovat

za vše, co pro naši obec dělá. Kdo jí požádá o radu, každému ochotně poradí a pomůže. Je velice aktivní, pořádá ve Vlčím Poli různé akce a není jich málo. Díky patří také všem občanům, kteří ji při její práci ochotně pomáhají. Rádi se scházíme v naší škole, kde se pobavíme, zazpíváme a zavzpomínáme si. Naše vesnička je malá, hezky se v ní žije, protože je upravená a čistá (až na malé výjimky). Uprostřed je náves se čtyřmi lipami, pod nimi nově upravená kaplička, která stojí za podívání. Jako v té písničce... Za vlčopolské občany děkuje *Milada KAREŠOVÁ*

DOČKÁ SE KOSTEL SV. KATEŘINY DOKONČENÍ OPRAV?

(dokončení)

Kostel sv. Kateřiny je dominantou Dolního Bousova, viditelnou z širokého okolí. Již několik let je obehnutý lešením. Bude jeho oprava někdy dokončena? To záleží i na Vás, na vašich příspěvcích určených na opravu kostela. Podívejme se do jeho historie, jak ji v roce 2009 zpracovala firma Murus na základě objednávky od města. Archivní rešerše zpracovala Markéta Česáková.

Miloslav JEČNÝ

Další problémy jsou spojeny s dlouhodobým zanedbáním běžné péče. Poškozeny jsou omítky i štukové a kamenné profílance, které jsou vystaveny působení vnějších klimatických poměrů.

Interiér kostela je silně zavlhlý. Vnitřní omítky odpařávají, hlinkové nátěry jsou silně degradovány. Barevnost interiéru není původní. Původní barevnost byla obnovena v prostoru presbytáře v roce 2004.

Druhotnými zásahy a zanedbáváním běžné údržby je poškozeno i liturgické vybavení kostela.

Stávající barevnost oltářů a kazatelny neodpovídá barevnosti popisované v historických inventářích, původní bílé štafírování bylo kolem poloviny století nahrazeno hnědou barvou, zanikla tak optická lehkost rokokového vybavení. Původní bohatá barevnost akantového nástavce oltáře sv. Vavřince je ztlumena novodobým nátěrem.

V nedávné době shořel oltář sv. Anny, který tvořil protějšek k oltáři sv. Barbory.

Anenský oltář je zachycen ještě na fotografii z roku 1987. Byl nahrazen oltářem se sochou Panny Marie, který nedosahuje kvality původního oltáře a celkově se do souboru zachovaných pozdně barokních oltářů nehodí.

NÁMĚTY K DOPLŇUJÍCÍM PRŮZKUMŮM A NÁSLEDNĚ OBNOVĚ

Poznání stavební historie objektu je možné doplnit následujícími průzkumy.

Dendrochronologický průzkum dřevěných prvků stropů ve věži a krovů pomůže objasnit podobu východní části před dokončením věže v 19. století.

Restaurátorské průzkumy by měly být zaměřeny na zjištění původní barevnosti interiéru. Měla by být zjištěna barevnost nátěrů stěn a kleneb, barevné zpracování oltářů a původní polychromie soch.

Restaurátorská sonda v místech triumfálního oblouku by mohla objasnit, zda bylo na konci 19. století skutečně provedeno podezdění oblouků.

Kostel sv. Kateřiny je sakrálním objektem a měl by být zachován případně podpořen jeho liturgický provoz. Přirozené stárnutí objektu výrazně zpomalí pravidelná údržba spojená s běžným užíváním, například větrání nebo čištění okapů.

Žádoucí je dokončení statického zajištění objektu, které bylo zahájeno opravou věže v nedávné době. V návaznosti na statické zajištění by měla být provedena oprava fasád a jejich členění.

Během opravy interiéru by měla být dokončena obnova původní barevnosti, která byla v roce 2004 zahájena v prostoru chóru. Na základě restaurátorských průzkumů by měla být vypracována koncepce obnovy liturgického vybavení. Navrhujeme návrat k barevnému pojetí pozdního 18. století. Měla by být prověřena možnost navrácení bočního rokokového oltáře sv. Anny, který shořel někdy po roce 1987. Zachovala se z něj socha sv. Jana Nepomuckého a jeho podoba je známá z dobových fotografií. Stávající okenní výplně pocházejí z opravy kostela v letech 1970-1. Novodobé zasklení je provedeno do původních železných rámců. Původní zasklení bylo pomocí šestihranných terčíků. Během nedávné opravy bylo původní zasklení v prostoru presbytáře obnoveno. Je žádoucí dokončení výměny zasklení.

V současnosti probíhá repasování výplní dveří z 19. století. Barokní výplně dveří by měly být restaurovány.

Duben 2008

Mgr. Ing. Daniela Štěrbová

NEVÍM, ČÍM ZAČÍT

V Bousově jsem stále častěji, až si někdy připadám, že už vůbec neodjízďím. Ne, že by mi bylo v Kněžmostě zle, příroda tam je zřejmě i krásnější, ale Bousov je Bousov. Čeho se zde dotknu, to rezonuje dětstvím. Užívám si velmi třeba cestu ulicí Na Hrázi a nedá mi práci ten starý film vrátit na začátek. Přijměte pozvání k několika zastavením, v přírodě i v řemesle.

Na první místo řadím zážitek při specializaci na slavíky. Velmi krátce: vrátí-li se k jezu Červenského rybníku ptačí mistr, o kterém jsme psali třeba loni, stane se už nejstarším kroužkováním sledovaným slavíkem československé ornitologie! A onen úžasný příběh z letošního setkání si nechám třeba na podkres výstavy, situované zjara 2012 do budovy fary. Možná již o houževnatém

(dnes sedmiletém) bousovském mistru pěvci budeme vědět víc.

Druhý postřeh směřuji k ornitologické vycházce do pískovny na Hora u Rohatska. Sedmdesát lidí je jen těžko rozdychatelným vysvědčením kouzla tamní přírody. A děly se tam věci. Snad všechno nám vyšlo. Pro můj výzkum tam byl pořízen potřebný doklad přesídlení slavíka za účelem pelichání do místa jiného. Je v pořadí třetí a už můžu s klidem a jistotou podezíranýpoznatek publikovat.

Děkuji všem (i Bousovákům), kteří přišli, děkuji synovi za „čarování“ u sítí, děkuji dětem, těm vycházka svědčí především. Jsem hrdý na to jak se prezentovaly, co dnes dovedou! Napsala mi jedna z místních účastnic, že když nyní místem projíždí, vše se jí připomíná. To je právě ono avizované „bohatnutí“, na venkově docela jistě ještě neztracené pouto s krajinou.

Třetí postřeh vztahuji k opravě bousovské školy. Jistě, že jsme se synem zvyklí při renovacích žasnout nad samozřejmou řemeslností lidí před námi, tady ale vrátíme najednou svěžest a spolehlivost schodišti, po němž jsem nosil třeba svačinu od mámy. V tom to je jiné. A že výplně měly zladený hlavní motiv, že dubová madla mají „vychytaný“ tvar průřezu (přesně pro dětskou ruku), že

na fasádě o kus dál skvostné sluneční hodiny měří právě čas pobytu dětí ve škole, zdá se mi už jaksí samozřejmé. Dokážeme onu nádhru pokorně udržet? Pro mne a syna to je samozřejmostí.

Čtvrtým je ohlédnutí za červnovým setkáním na faře, při besedě s odborníky na historii. Dvacet lidí muselo být spokojeno i z pobytu v kostele, který informacemi přetékající setkání zakončil. Takto jsem Bousov vůbec neznal a byl jsem hrdý na bývalého starostu a lidi kolem něho, které k postupující záchraně oněch dvou unikátů navázal. A říkám to jen za sebe, aťsitřeba mnozí vidí věci jinak. Sám, jako člen Rady sousedního regionu, vím, jak zejména nyní je práce obtížná.

Že u Kysčic ještě i letos báječně modře rozkvetly sibiřské kosatce, je událost pátá. Kvete jich dokonce víc než loni. Pojdme se o tom místě pobavit, netřeba hned vymýšlet „rezervace“, ani by na to nikdo třeba neslyšel. V roce 2000 jsem si to už vyzkoušel. Pojdme se z toho přinejmenším zaradovat tady na stránkách!

Nevím čím skončit, nejlépe znovu radostně. Těší mne, kolik lidí teď, v začátku června, je schopno přibrzdit, nebo docela zastavit, cestou od Horního Bousova a potěšit se mořem rudých máků před chrámem Svaté Kateřiny. Tak to přeci má být. *Pavel KVEREK*

JAROSLAV BERNART OSLAVIL SEDMDESÁTKU

V roce 1964 obnovil vydávání časopisu Bousovák, několik let působil v jeho redakci. Desítky let dokumentuje dění v Dolním Bousově fotografiemi, filmovými nahrávkami a videozáznamy. Známý „Járinek“ oslavil v květnu sedmdesátiny. Po bousovské základní škole vystudoval Pedagogickou školu v Lomnici nad Popelkou a pak již následovaly od roku 1959 jednotlivé štace – Kamenický Šenov, Horní Police, Dolní Bousov, Obruby, Horní Bousov, Březno a od roku 1977 opět Dolní Bousov, kde naposledy učil v roce 2007. To již byl čtyři roky v důchodu. Sedmdesátiny byly příležitostí zeptat se ho, jak to vlastně s tím Bousovákem bylo.

„První číslo Bousováku vyšlo na podzim roku 1964. Vzniklo to tak, že když jsem na půdě radnice hledal staré fotografie a dokumenty, našel jsem Bousovák z roku 1945, který po válce krátce vydávali skauti. Jejich časopis se mi tak zalíbil, že jsem vlastně sám připravil první číslo nového Bousováka. A to se hrozně líbilo Honzovi Kollátorovi a později Janu Žďárskému, kteří se ke mně přidali. Když vyšlo druhé číslo, přijel z Mladé Boleslavi nějaký Pokorný, který nám vynadal, že jsme nežádali o povole-

ní vydávat. A pak sem jezdil před vydáním každého čísla, aby si ho přečetl a schválil. Většinou si texty přečetl a změnil jednu, dvě věty. Ono v té době se proti ničemu nepsalo, většinou se v Bousováku vše chválilo. Změnu přinesl až rok 1968, kdy se začalo psát kritičtěji. Ono se to ale nakonec většině autorů vymstilo za normalizace. Po okupaci se nám podařilo i vydat zvláštní číslo. Připravil Bousovák vždy znamenalo přepsat texty na blány, které byly přísně evidované, doplnit jednoduchými obrázky a na lihovém cyklostylu ručně namnožit. Na vydávání Bousováku jsem se podílel do konce roku 1968. To jsem měl problémy za fotografování a filmování v době okupace, vyšetřovala mě boleslavská StB. Proto jsem byl poslán na školu do Března, ačkoliv jsem žádal do Bousova. Sem jsem se vrátil až v roce 1977.“

Bousovák si na podzim připomene 47 let nepřetržitého vycházení. A já doufám, že v roce 2014, až bude půl století Bousováku, si při vzpomínání na jeho historii sedneme nejen s Jaroslavem Bernartem, ale se všemi, kdož se na jeho vycházení podíleli a podílejí.

Miloslav JEČNÝ

RUSALKA V DOLNOBOUSOVSKÉ ŠKOLE

Kdo z nás dříve narozených by neznal národní báčorku o krásném, ale povrchním princí, pohádkovém světě lesních žinek, moudrém a laskavém vodníkovi a čarující Ježibabě. Kdo z nás, kteří jsme své dětství prožívali ještě za války, si nezamiloval tuto pohádku, kterou tehdy dost často v nedělním odpolední vysílala naše jediná rozhlasová stanice Praha. Mohli jsme ji jako děti poslouchat z prvních rozhlasových přijímačů se zvláštním dutým zvukem, nebo ještě jako rozhlasoví amatéři

ze sluchátek krystalového přijímače, který jsme si sami sestavili. Kde jsou ty krásné chvíle našeho dětství, kdy jsme četli takovéto pohádky z malých laciných jen několikačtránkových brožurek, které jako přílohu vydávala vydavatelství novin a kupovali jsme je v trafice za několik haléřů. A což teprve když jsme mohli ten kouzelný svět pohádky spatřit v loutkovém divadle. To byla nádhra vidět ten pohádkový svět a poslouchat krásnou českou mluvu herců, kteří loutkami pohybovali. Kolik poezie je

v textu, který takřka znárodněl, v textu pohádkové hry, kterou jako operní libreto napsal Jaroslav Kvapil. Nelze setedy divit, že jako text ke své opeře si Kvapilovu Rusalku zvolil náš světově nejproslulejší skladatel Antonín Dvořák. Měla svou premiéru 31. 3. 1901, tedy již před více než 110 lety. Árie této opery se staly tehdejšími hity takřka na celém světě. Přední operní pěvci je zařazují na program svých gala koncertů. Árie a operní scény z Rusalky se staly opravdu nesmrtelnými i díky provedení na scéně Národního divadla, kde je v době našeho mládí zpívali takoví umělci, jakými byli v roli Rusalky Maria Tauberová, v roli prince Beno Blachut, cizí kněžna Marie Podvalová, nesmrtelnou Ježibabu Marta Krášová a vodníka Eduard Haken. Protože jejich neopakovatelné podání bylo zachyceno už v počátcích na gramofonové desky, kde se zvuk snímal ještě ocelovou jehlou, měli hudební nadšenci možnost do omrzení tyto nahrávky přehrávat. Náš prožitek byl znásoben, když jsme mohli slyšet a vidět tyto pěvce na scéně Národního divadla? Pro nás studenty to tehdy byl opravdový svátek. Cena vstupenky k stání tehdy 5 Kč umožňovala každému, i těm nemajetným návštěvu naší první scény. Na Rusalku jsme tedy byli několikrát, někdy i s klavírním výtahem v ruce. V rozhlasových programech nebylo třeba aby se slavní zpěváci dožadovali vysílání jejich nahrávek. Proslulá popularizátorka oper Anna Hostomská uváděla v rozhlase díla všech našich hudebních velikánů, myslím, spravedlivě a velmi často. Dodnes tedy půvabnou Dvořákovu operu naše generace znají a její hudba nás znovu a znovu okouzljuje. Položme si ale otázky:

Jak dlouho ještě bude v paměti národa? Není třeba takovouto hudbu a zpěvy připomínat častěji v našich médiích? Stačí dnešní škola bránit tyto vytvořené kulturní hodnoty proti obecnému zapomenutí?

Kdyby si počínaly všechny školy tak, jako ZŠ v Dolním Bousově, pak by naše otázka měla jednoznačnou odpověď. Zapomínání by bylo zažehnáno. Ale kde u nás ještě je na škole pěvecký sbor, dramatický kroužek, ale hlavně učitel nebo učitelka, kteří mají s estetickou výchovou tak bohaté zkušenosti, že si za podpory ředitele školy a několika dalších učitelů troufnou vytvořit takové představení, na které by si troufalo leda profesionální muzikálové divadlo? Leckde by je ředitel zlatem vyvažoval. Svě dlouholeté zkušenosti s dětskými herci a zpěváky zúročila na sklonku své učitelské kariéry Mgr. Jindřiška Sůvová nastudováním a uvedením pohádky Rusalka – pohádka

se šťastným koncem ve sportovní hale ZŠ, kde jsme ji ve čtvrtek 9. června mohli v celé své kráse vidět a slyšet.

Scénář tohoto muzikálu napsala Mgr. Jindřiška Sůvová doslova na míru dětským interpretům a scéně, kterou je možné při tak velkém počtu herců v Bousově vytvořit jen ve sportovní hale. Už jen tento počín je samostatným uměleckým dílem, hodným obdivu. Vždyť zahrnuje jak dílo literární, tak i hudební. Hudební doprovod využíval nejen dílo A. Dvořáka, ale i díla G. F. Händla a J. S. Bacha a řady novodobých písňových skladatelů. Autorka scénáře využila i k úpravě árií a hudebního doprovodu vzdělání a umu pana Miroslava Nešvary. Až neuvěřitelné množství tvůrčí práce spočívalo na bedrech jediné osoby, režisérky, choreografky, korepetitorky, scenáristky, která s dětskými herci celou hru nastudovala. Jejimi pomocnicí byla kostymérka paní učitelka R. Grindlová, hudební doprovod Simona Černá a mistr zvuku J. Kittnar. Ti všichni umožnili projevit hudební a herecké nadání pilným a svědomitým žákům své školy v dále uvedených rolích: Rusalka (Pavla Mušková), kněžna (Bety Roxerová), Vodník (Katka Nováková), princ (Adriana Kolková), ježibaba (Anička Urbanová), lovcí (Hana Bariová), chlapec (Bára Nožířová), rusalky (Míša Čechová, Simona Černá, Klára Podzimková), lesní víly (Natálka Krišková, Denisas Havlová, Eliška Svobodová, Karolína Dubská, Anita Bonková, Markéta Bariová), kocouři (Adéla Zdobinská, Markéta Krausová), kuchtík (Gábina Vichová), vodníci (Pavel Urban, Honza Zelený), trubač (Honza Špaček).

Bude-li vám kdokoliv tvrdit, že vzhledem k počtu diváků a posluchačů na provedení to byla marná práce, nevěřte tomu. To, že na premiéru Rusalky nepřišli ani příslušní zastupitelé města neznamená, že by práce tohoto dramatického kroužku Sůviček byla malá. Ba naopak. Tito amatérští pěvci, herci a divadelníci vytvořili v Bousově svou nezištnou činností vysoké kulturní nivó, které zůstane zapsáno v historii města. A město by mělo tuto kulturní práci autorky a celého tvůrčího kolektivu ocenit. Největší význam mělo ale uvedení Rusalky pro aktéry samotné. Umožnilo jim nahlédnout touto populární formou do umělecké hloubky jednoho z největších našich národních děl Dvořákovy Rusalky. A to si žáci bousovské školy odnesou do života. Popřejme jim co nejvíce takových šťastných setkání s poezií a hudbou.

Lya ŠTĚCHOVÁ, František ZUMR

OHLEDNUTÍ K. BÍLKA ZA UDÁLOSTMI VZTAHUJÍCÍMI SE K BOUSOVU

Dolnobousovskému rodákovi, herci Vítězslavu Vejražkovi, věnovala hezkou vzpomínku Saskia Burešová v pořadu Kalendárium na České televizi 1 v neděli 8. května 2011. Slyšeli jsme i jeho hlas a viděli několik záběrů z inscenací, ve kterých hrál.

Známý sběratel pohlednic Českého ráje Ing. Karel Čermák vydal v nakladatelství Gentiana v Jilemnici novou rozsáhlou knihu Stoleté příběhy (224 stran velkého formátu). Jednou nebo několika reprodukcemi dobových pohlednic přibližuje vzhled jednotlivých obcí koncem

Rakousko-Uherska a tyto cca sto let staré snímky doprovází krátkým textem, který obvykle přibližuje nějakou dobovou událost. Tak dvě pohlednice Dolního Bousova jsou doprovázeny textem o cukrovaru a o učiteli Josefu Hakenovi, Bechovští se dozvědí o místních hasičích a o bizonech v okolí obce, u pohlednic z Dlouhé Lhoty se dočteme rovněž o hasičském sboru a o stavbě železnice, Dobšín je spojen s „detektivkou“ týkající se sporu učitele Bernarda se starostou Macounem, středem zájmu kolem pohlednic z Domousnic je tamní zámek a osobnost Jindřicha Gustava Maštálky, s Horním Bousovem se spojen

učitel a hudební skladatel František Doskočil, železnice se týká příhoda z Obrubců. Že centrem života malých obcí bývaly hasičské sbory, dosvědčuje i text doprovázející pohlednici z Přepěř. Rohatsko je představeno vyprávěním o Anně Antoňové, která zemřela právě před sto lety ve věku 103 let. Z Řitonic je zmíněna místní fara a škola. U Svobodína se dočteme o vzniku obce a počestění jejího jména a názvu místní železniční zastávky. Vlčí Pole je samozřejmě spojeno s popisem místního zámku a dění v něm. Knihu uvádí čtyřstránkové úvodní slovo o životě před sto lety a je doprovázena i mapkami jednotlivých regionů. Vzorná práce autora i nakladatelství z ní činí krásný dárek pro nejrůznější příležitosti.

Knihovnice a známá malechovická kulturní pracovnice Alena Pospíšilová sestavila k výročí soboteckých včelařů hezký sborníček s mnoha fotografiemi Včelařství je poezie venkova (ZO Českého svazu včelařů Sobotka 2011, 48 s.). A protože včelařská organizace vznikla v roce 1900 jako Včelařský spolek pro okres sobotecký, dotýká se na mnoha místech i Dolnobousovska a doporučujeme ho našim čtenářům.

Rozsáhlý článek o dolnobousovském kostele, tištěný v prvních letošních číslech Bousováka, mohou doplnit drobnou zprávou o péči, kterou objektu za druhé světové

války věnoval tehdejší farář Jan Fornůsek. Do Dolního Bousova přišel v září 1939 z Vysokého nad Jizerou. Po celou dobu války pečoval o vzhled svěřených církevních staveb, ale nebylo to samozřejmě jednoduché. V roce 1944 měl být vymalován kostel sv. Kateřiny, ale „Pan ing. Horáček, souseď kostela, odřekl stavět lešení vzhledem k současným poměrům.“ Zapůjčení lešení z Jičína by bylo drahé a ani snaha vypůjčit si pojezdové lešení od Křesťanské akademie z Prahy nedopadla. To vše popisoval pan farář v dopise z 2. září 1944 vedoucímu pracovníku úřadu Památkové péče v Praze dr. Václavu Wagnerovi. Práci měl provádět malíř pokojů Karpaš z Jičína, ale podmínkou bylo zmiňované lešení. Wagnerova pomoc byla Fornůskovou poslední nadějí, „aby malba kostela, bude-li možno, letos se dala provést.“ A dodává: „Když by letos kostel nebyl vytónován, mohl bych počítat i se subvencí v příštím roce?“

O výsledcích jednání nevíme. V písemnostech dr. Wagnera v Literárním archivu Památníku národního písemnictví nacházíme už jen vánoční lístek faráře Fornůska z 22. prosince 1944. V osvobozené republice byl dr. Wagner zbaven vedení Památkového úřadu a později vězněn StB. Farář Fornůsek byl z Dolního Bousova opět přeložen do pohraničí. A kostel sv. Kateřiny musel čekat dlouhá léta, zda se jeho údržba a oprav někdo ujme.

Karol BÍLEK

PAN UČITEL ŠVORC

Poprvé jsme se setkali ve stejném studijním kroužku v posluchárně Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy a pak jsme se setkávali denně na přednáškách, seminářích, laboratorních cvičeních a exkurzích při studiu přírodních věd, nejčastěji na Albertově. Lojza, jak jsme mu všichni říkali, byl svědomitým studentem, který nás převyšoval praktickými znalostmi přírody, což ale nedával očividně najevo. Jen my, kdož jsme ho znali důvěrněji jsme věděli, že pochází z Osenic z rodiny rolníka a kostelníka. S tím se přirozeně v té době, v šedesátých letech, nikdo nechlubil. Už tehdy jsme se domluvili, že známe hudebního skladatele J. B. Foerstra, ale ani o tom se nemohlo veřejně mluvit. Jeho pohřeb právě před 60 lety byl zakázán, a tak ani toto téma jsme dále nerozvíjeli. Lojza už tehdy o tom věděl mnohem více než já.

Po studiích jsme se rozešli, každý do jiného koutu republiky. Lojza do svého rodného kraje, na školu v sousedním Dolním Bousově. A tak když jsem prohlížel školní kroniky při jubileu bousovské školy, našel jsem jeho jméno mezi učiteli a myslím i fotografií. Moje paní, která je bousovskou rodačkou, mi ukazovala památník, kam jí její oblíbený pan učitel Švorc vepsal a věnoval verš. Desítky žáků si ho dobře pamatují. Byl laskavý, spravedlivý a všem přístupný. Několik ročníků osmileté střední školy vzdělával v přírodopise a pracích na pozemku. Tak

na něho vzpomínal i bývalý starosta Josef Vynikal. A jistě si vzpomenu i další jeho žáci, kterým vštěpoval lásku k přírodě.

Z Bousova přešel na místo ředitele Národní školy J. B. Foerstra do rodných Osenic a pak už jsem po několik let četl jen jeho příspěvky do metodických časopisů, které byly signovány jeho jménem a funkcí, okresní školní inspektor. Když jsem před jedenácti lety sondařoval možnosti pro festivalové koncerty, oslovil jsem nejprve svého kolegu, také již důchodce a tím začala naše spolupráce na tomto poli, festivalu Foersterovy Osenice. Lojzík mi dodával cenný literární materiál pro náš Zpravodaj PSPU a vydávané brožury v Dětenicích. V Osenicích spolupracoval s Památníkem Foersterova rodu, který v budově Národní školy J. B. Foerstra jistě i s jeho přispěním vznikl, jako průvodce. Po deset let jsme se vždy setkávali na festivalu v Osenicích a po několik let i s ostatními kolegyněmi a kolegy absolventy Karlovy Univerzity vždy v dubnu v Praze. Příští naše setkání už bude bez něho.

Mgr. Alois Švorc zemřel náhle ve věku nedožitých 80 let v Osenicích dne 27. dubna 2011 uprostřed své rodiny. Pro nás, kdož jsme ho znali, zůstane moudrým a laskavým PANEM UČITELEM.

František ZUMR

KRÁSNÁ DIVOŠKA SLAVILA SEDMÉ NAROZENINY

4. června tohoto roku zahořel již sedmý výroční oheň naší osady, která má romantický název Krásná divoška. Slavnostnímu ohni předcházely samozřejmě velké přípravy, o kterých psát nebudu, protože by

článek byl moc zdouhavý. Začnu tedy samotnými oslavami.

Vše začalo v pátek třetího, kdy přijelo několik kamarádů. Protože do kempu nedorazili žádné děti, rozhodli

jsme se, že si půjdeme zahrát hlasivky hezkými písničkami a zároveň hlasivky chladit dobrým chmelovým mokem do Staročeské restaurace. V sobotu dorazilo několik dalších kamarádů. Původní plán, jet ve dvanáct hodin na tradiční předohňový výšlap ale nevyšel, jelikož tento spoj České dráhy zrušily, a tak jsme nečekaně museli do Libošovic vyrazit vláčkem motoráčkem z Dolního Bousova už v 11.15. Z Libošovic jsme vyrazili klidným krokem Prokopským údolím na hrad Kost, kde byl jako každý rok první záchytný bod. Tady jsme si dali hodinovou pauzičku na oběd a na prohlídku okolí Kosti. Na Kosti jsem ještě povyprávěl nějaké báje o Kosti a o Plakánku a pak už vyrážíme Plakánkem do malebné vesničky Střehom, kde je druhý záchytný bod. Kdo chtěl, dal si v místní hospůdce pivko, kdo chtěl, chladil své propocené tělo v rybníce. Asi po hodině vyrážíme dál, zpět do Bousova. Poslední, třetí záchytný bod je v hospůdce u Rejmanů a vyrážíme na klajm. Tam se pomalinku scházejí kamarádi, kteří s námi z různých důvodů nemohli vyrazit na výšlap.

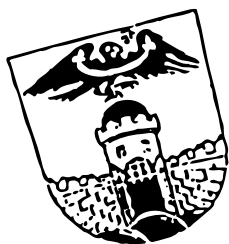
Chvilí po osmé večerní zapalujeme posvátný oheň. Nejprve jsem všem řekl to, co ví každý opravdový tramp – že se oheň zapaluje čtyřmi světly. Světlem lásky, síly, krásy a pravdy a že každé toto světlo svítí třemi paprsky, které dohromady symbolizují dvanáct zásad les-

ní moudrosti. Po zažehnutí ohně a vztyčení vlajky za zvuku trampské hymny, kterou zahrála naše osadní kapela (Včelka, Viking, Stray Mandolin), pekelník uzavřel kruh kolem ohně a já jsem kruh i oheň prohlásil za posvátný. Poté jsem požádal kamarády o chvíli ticha věnovanou kamarádům, kteří šlapou vandr po nebeských stezkách.

Po mém kratičkém proslovu všem za návštěvu poděkoval Stínovej (8 let) a popřál prima večer. Pak už se jen hrálo, zpívalo..., no prostě začala ta pravá trampská zábava. Mimo naší kapely tu hráli třeba kamarádi z osad Kožený prapor, Údolí sviní, ale i trampští samotáři. Oslavit s námi toto naše malé výročí přišli také například kamarádi z osad T.O. Jelen, T.O. Kapradiny, T.O. Skrbník nebo také První trampský stát – Zběsilí důchodci a spousty trampů samotářů a Bousováků.

Neděle je dnem loučení. Poslední zalomení palců, poslední ahóóój. Zase jeden prima užitý víkend tedy až na ty úmorný vedra, který nás pronásledovaly nejen po celý víkend, ale i při přípravách na výročí. Na závěr bych chtěl za T.O. Krásná divoška poděkovat všem kamarádům, kteří nám jakkoliv pomohli a usnadnili nám tak přípravy. Děkujeme Mílovi a Helče Rigóovým, Róbovi a Jitce Zeleným, Pavlovi Turkovi, Josefu Hurskému, Haně Nešvarové a obsluze Staročeské restaurace.

Wild EDDIE, šerif

dolnobousovský sport

BOUSOVŠTÍ ŠIPKAŘI NA MISTROVSTVÍ REPUBLIKY PŘEKVAPILI

V sobotu 4. června jsme vstávali dost brzy, abychom se rozjeli do Valdic nedaleko Jičína na Mistrovství republiky družstev v šipkách. Kulturní dům byl obklopen auty z různých měst a obcí z celé republiky. Přijeli šipkaři z Opavy, Liberce, Prahy, Domažlic, Prostějova, Jihlavy, Frýdku-Místku, Hlinska či Dvora Králové, celkem dvacet šest mužstev. Náš tým, The Devils of Dolní Bousov, byl nalosován do skupiny s Prostějovem, Jihlavou a Pištěnem. Ze čtyř týmů do dalších bojů postupovaly do play off jen první dva. Nejprve nás čekal zápas s Pištěnem, který jsme vyhráli 6:3. K postupu ze skupiny jsme ale potřebovali ještě jedno vítězství. To se nám podařilo, porazili jsme Jihlavu 7:2 a už vypukly oslavy. Vyhráli jsme i třetí zápas ve skupině, tentokrát s Prostějovem 6:3. Ještě nedávno nikdo nečekal, že se proboujeme na Mistrovství republiky, natož že postoupíme ze skupiny. A ono se to stalo skutkem.

Následovalo play off, v němž výsledkem je buď další postup, nebo konec v soutěži. Nastoupili jsme proti Rafanům z Hodějic. Po prvních dvou zápasech byl stav 1:1. Za stavu 3:2 pro soupeře jsme už nedoufali v další postup mezi elitu, mezi nejlepších osm družstev. Ale přišel zvrat a nakonec jsme Rafany porazili 5:4 a postoupili do dalších bojů. V boji o postup mezi nejlepší čtyři družstva jsme narazili na Kardašovu Řečici a zápas byl naše fiasko. Prohráli jsme 5:0 a tím pro nás republika skončila. Protože naši přemožitelé nakonec celé mistrovství vyhráli, skončili jsme na pátém místě, což byl důvod k veliké radosti.

Konečné pořadí:

1. Vodouchové Kardašova Řečice, 2. ŠK Skořeniče, 3. Auta bez DPH Praha, 4. Predators Opava, 5. The Devils of Dolní Bousov.

Miloš HORYL

BUDE ŽIVNÉHO TŘINÁCTI TITULŮ MISTRA REPUBLIKY KONEČNÁ?

Třináct titulů mistra republiky v armsportu (páče) má na svém kontě dolnobousovský František Živný. Získal je při svých dosavadních třinácti startech. Na celkově šestnácté mistrovství, své čtrnácté, jel s cílem přidat do své sbírky další titul. Nepovedlo se, skončil druhý. Zklamání? Asi ne. Alespoň tak to vypadalo, když jsem se ho zeptal, zda není třináctka nešťastné číslo.

„To bych neřekl. Prostě to nevyšlo. Ani bych neřekl, že jsem byl nepřipravený. Páka ale šla u nás tak dopředu, že jsem prostě na soupeře tentokrát nestačil fyzicky. Na republice startuje osm nejlepších ze čtyř kol extraligy podle počtu bodů. Jenom doufám, že nyní nebude série třinácti stříbrných medailí. Chtěl bych se dát do kupy, protože jsem poznal, že moje nadváha je překážkou pro klouby a srdce a brání mi v lepším tréninku. Ten není jen o činkách a zvedání těžkých vah, ale i o rychlosti.“

Před nedávnem jsem se s tvým trenérem bavil o možnosti věnovat se jinému sportu, třeba sumu. Co ty na to?

„Když já nejsem tak ohebný, navíc mám strašně slabé nohy. Já neudělám ani dřep s činkou. Já se sotva zvednu na nohách sám. Ani moje váha by mi nepomohla, protože by do mě soupeři strčili a já bych se poroučel k zemi. A kdo by mě zvedal? Já si myslím, že zůstanu u páky a nebudu zkoušet nic jiného.“

Zmínil jsi se, že bys chtěl shodit nějaká kila. To jsou jen slova končícího šampióna nebo do toho máš opravdu chuť?

„Mám do toho chuť. Před rokem jsem byl tři neděle v lázních a zhubnul jsem asi o třináct kilo na sto osmdesát. To bylo o něčem jiným – líp se mi přitahovalo na hrazdě, líp se mi dýchalo, líp se mi zvedaly činky. Doma po návratu jsem ale začal zase jíst, protože máma lépe vařila, než v lázních, a brzy jsem se dostal na dva metráky. Nyní mám dvě stě sedmnáct a to mě při tréninku omezuje. Dostat se na těch sto osmdesát by bylo skvělé. Za tři měsíce, 3. září, bych chtěl v Dolním Bousově startovat na prvním kole extraligy, které pořádám s jedním kamarádem ve Staročeské restauraci. Tam bych se chtěl ukázat v jiné formě, než jsem předvedl na mistrovství republiky. Pořád to bude v kategorii nad sto kilo, ale chtěl bych mít co nejvíc pod dvě stě kilo. Když já mám být po kom. Otec má asi sto dvacet kilo, jako mladší o moc méně neměl. Ani matka není drobeček. A sílu mám po otci, to je bývalý zápasník.“

Na mistrovství republiky se František Živný kvalifikoval výhrou v extraligovém kole v Praze, výhrou na Golemově ruce v Brně, což bylo další extraligové kolo a druhým místem při pokračování extraligy v Mladějově, kde ho porazil oddílový kolega Roman Němec. Z Protivína si tedy z mistrovství republiky přivezl stříbrnou medaili v kategorii nad 100 kg na pravou ruku – na levačku nestartoval. A nyní prý bude záležet jenom na trenérovi Martinovi Szabó, jakou fyzickou do něho dostane. A důležitou úlohu bude mít matka Květa Živná, která musí sestavit správný jídelníček, aby František pár desítek kilo shodil a neztratil přitom sílu. Cílem Živného je přidat k dosavadním třinácti ještě dva tituly a pak pře-

jít do kategorie Masters (nad 40 let), v níž by rád získal alespoň pět titulů. To už by se střetával se svým trenérem Martinem Szabó, který na mistrovství republiky získal hned čtyři stříbrné medaile! V kategorii Masters (nad 40 let) i v kategorii Super Masters (nad 50 let) na pravou i levou ruku ve finále vždy prohrál s Robinem Svačinou z pořádajícího oddílu. Samozřejmě mě zajímalo, zda byl soupeř k poražení. Ale nejprve jsem poprosil o pohled na republiku z postu trenéra.

„Já bych začal královskou kategorií, ve které startuje František. Myslím si, že odvedl maximum. Bylo vidět, že jeho skalp je nesmírně cenný, takže se jeho dva největší soupeři domluvili a použili proti němu techniku, která Frantovi nevyhovuje, protože při ní nemůže uplatnit svoji sílu. Navíc bylo vidět, že těžké zápasy ho vyčerpaly – točila se mu hlava. Řeči o shoení kil by neměly být plané sliby, ale skutečnost. Hodně záleží i na psychice. To bylo vidět na Milanu Heršalovi v kategorii do 90 kilogramů, který získal stříbro a bronz. V tréninku těžce trápí Živného, ale v souboji své umění nedokázal prodat. Když zapracuje na psychice, budou mu patřit nejpřednější místa. Dan Příhonský splnil očekávání bronzem a čtvrtým místem, když do finále mu chyběl doslova a do písmene malý kousek.“

Čtyři druhá místa – co chybělo k tomu, aby něco z toho bylo první místo?

„Dost těžce se mi o tom povídá. V přípravě jsem oproti minulému roku odvedl maximum, zátěže byly mnohem vyšší. Páka je ale sport, kde nerozhoduje jen hrubá síla, ale i rychlost a psychika. A právě v rychlosti mě můj protivník čtyřikrát překonal. Pokud se nechám ještě vyhecovat k účasti na takovém turnaji, budu muset úplně přehoppat trénink a zaměřit se posílení prstů a zápěstí. Právě přes ně mě soupeř ve finále čtyřikrát porazil.“

Martina Szabó při extralize nevidíme, protože ta není určena pro veterány, ale pro borce do čtyřiceti let. Jeho cíl je jasný – natrénovat tak, aby mohl zkusit extraligu mezi soupeři podstatně mladšími. A cíl na příští republiku je jasný – bez zlata alespoň na pravačku se nevracet.

„Chtěl bych poděkovat všem sponzorům, bez nichž bych páku nemohl dělat“, zakončil naše povídání František Živný. „Jsou to Karel Zetka a Mirek Roháčik, který nám byl v Protivíně fandit. Velký dík patří mému pokrevnímu bratrovi Lukáši Mrázovi, který mi platí rehabilitaci na horách v okamžiku, kdy se tělo vzpěčuje dalšímu tréninku. Poděkovat bych chtěl svým rodičům a především sestře Květě, která se o mě stará – masíruje mě, dává mi ruce a záda dohromady. Dík patří Městu Dolní Bousov za finanční podporu a umožnění posilovat v hale a škole za umožnění do posilovna podle potřeby docházet.“

Co napsat na závěr? Osm medailí z mistrovství republiky je určitě velká reprezentace Dolního Bousova. Že mezi nimi nebylo zlato, je sice škoda, ale příští mistrovství republiky to určitě napraví. Alespoň vyjádření obou siláků o tom nasvědčuje.

Miloslav JEČNÝ

FOTBALISTÉ NAKONEC NEBEZPEČÍ SESTUPU ODVRÁTILI

Střídavé výkony v průběhu jarní části I. B třídy poslaly několikrát mužstvo Dolního Bousova k hranici sestupu. Vždy se ale podařilo bodovat a tým posunout na bezpečná místa v tabulce. Teoretická hrozba sestupu při nečekaných výsledcích byla odvrácena jasnou výhrou v posledním kole se sestupujícími Tišicemi.

18. kolo: Rejšice – DBSK 2:0 (1:0). Utkání hrubě ovlivnilo vyloučení M.Šolce už v 5. minutě utkání, takže domácí v podstatě celý zápas hráli přesilovku. Rozhodčí Stádník nastavil víc než přísný metr za „mluvené slovo“ na což dopláceli domácí, ale ještě citelněji naše mužstvo. Když pak v 5. počastoval rozhodčí Skálový komentáře nepřímým kopem z malého vápna, bylo vymalováno. Domácí mířili ze tří metrů přesně k tyči, kde Šolc reflexivně rukou míč vyrazil. Následovala červená karta, vyloučení a proměněný pokutový kop – 1:0. I v deseti jsme ale byli domácím více než rovnocenným soupeřem. Rejšice naopak kazily a nám stačilo vykrývat v bloku jejich nepřesné kombinace. Tento trend jsme ale nevydrželi celý zápas a když domácí zvýšili po rohovém kopu a polovlastní brance na 2:0, naše hra se rozpadla.

19. kolo: DBSK – Záryby 5:1(1:0), Kubeček 2, Zahrada, Vynikal, Vacek. V domácím zápase jsme se po dvou týdnech prezentovali opět vysokým vítězstvím. V prvním poločase nás ke třem bodům nasměroval po individuální akci střelec Kubeček a do poločasu stačil po standardce zblízka zvýšit Zahrada. A to nebylo zdaleka vše, nejprve opět Kubeček potrestal chybujícího brankáře hostů, aby Vynikal zanedlouho přidal další hřebíček do zárybské rakve. Hosté zcela rezignovali a na pět nula zvýšil po hezké akci Kubečka Vacek do prázdné branky. Skóre uzavřeli hosté, když jim rozhodčí v poslední minutě víceméně daroval pokutový kop.

20. kolo: Kosmonosy – DBSK 2:0 (1: 0). Domácí potvrdili roli favorita a na velmi nerovném povrchu byli kombinačně lepší a nebezpečnější. Mladíci z Kosmonos si vytvořili do poločasu několik velice dobrých šancí a bylo naším štěstím, že jsme neinkasovali vícekrát než jednou. Naši jedinou šanci v první půli zazdil po Kynčlově přetaženém pasu Bernat. Ve druhé půli se hra srovnala, ale z naší strany to byly spíše náznaky než šance. Domácím tak stačilo v závěru podniknout útok do rozhozené obrany a střelou z 20 metrů zvýšit skóre.

Bělá – DBSK 1:2 (0:2), Šolc, Kubeček. Na půdě Bělé se nám nikdy nedařilo, ale tentokrát jsme odehráli zodpovědnou partii s vítězným koncem. Na krásném hřišti jsme předvedli několik pohledných kombinací, které bohužel brankami neskončily. Ani soupeř nebyl pasivní, ale pozorná obrana je do žádných tutovek nepustila. Udeřilo až v závěru poločasu, strůjcem vítězných branek byl Kubeček. Nejprve unikl po pravé straně a vyzval před prázdnou brankou Šolce. V závěru poločasu pak podnikl ten samý unik z levé strany a individuální akcí se prosadil ve vápně – 2:0. Ve druhé půli jsme se soustředili možná až moc zbytečně na udržení výsledku, soupeř dokázal snížit, víc se mu ale nepodařilo.

DBSK – Dlouhá Lhota 3:3 (1:1), Kubeček 3. Do Bousova přijel první tým tabulky a bylo to znát, přestože jsme ještě v poslední minutě sahali po třech bodech.

Kondiční i technická připravenost hostů byla o stupínek výš než naše. Nám nezbývalo než bojovat a porvat se o výsledek. Soupeř šel sice do vedení, když nepřesnosti v domácí obraně potrestal po úniku Limr, do poločasu jsme ale dokázali srovnat krok. Vynikal našel podařeným centrem Kubečka, a ten osamocen srovnal. Ve druhém poločase se Lhota neustále tlačila do zakončení a několika zákroky nám pomohl brankář Skála. Pak také zazvonila tyč a břevno. Ke slovu se poté dostali opět kanonýři svých mužstev: hosté šli do vedení Limrem, aby za okamžik Vacek vysunul Kubečka a ten podruhé zacílil do černého. Aby toho nebylo málo, v závěrečných minutách se opět radovaly oba celky. Nejprve Vacek podruhé vyzval do trháku Kubečka, který zkompletoval hattrick. V poslední minutě ale z trestného kopu mířil přesně Šolc a zápas tak dospěl k remíze.

Kosořice – DBSK 0:2 (0:1), Kubeček, Hlavička. Vzhledem k situaci v tabulce to byly zlaté body a po průběhu zápasu se dá konstatovat, že i zasloužené. Domácím patřily úvodní minuty poločasu, kdy nás přimáčkli na své polovině, ale jejich snaha se minula efektem. V největší šanci olízla střela domácího Malíka jen tyč. Naopak naše šance byly sporadické, ale každá volala po brance, nejprve Šolce tváří v tvář vychytal Dufek, Švec hlavičkoval jen o centimetry vedle a Kubečkovo sólo zlikvidoval opět Dufek. V závěru půle jsme se dočkali, Šolc přetlačil domácí obránce, uvolnil Kubečka do sóla a vedli jsme 1:0. Ve druhé polovině jsme očekávali nápor domácích, ten se ale nedostavil, a tak jsme vcelku bezproblémově hlídali výsledek. Další šance jsme ale neproměnili a udeřilo opět až v závěru poločasu. Vacek našel na hranici vápna Hlavičku a jeho krásná střela skončila u levé tyče.

DBSK – Kropáčova Vrutice 1:3 (0:3), Kubeček. Domácí ostuda s předposledním týmem tabulky. V případě vítězství jsme mohli být definitivně zachráněni, to se nám ale nepodařilo. Soupeř zalezl do ulity a spoléhal na rychlé kontry hbitými Rambouskem a Korcem. Naše hra sice nepostrádala šance, ale jejich proměnění bylo v nedohlednu, a tak Vrutice po fatálních chybách v poli odskočila na neuvěřitelných 3:0 a Bousováci se z této skutečnosti až do konce utkání nevzpamatovali. Ve druhé půli se nic zásadního nepříhodovalo. Kubečkovo snížení v závěru zápasu bylo jen slabou útěchou.

FC Mělník – DBSK 5:1 (5:0), Klíma. Už ve 2. minutě Bousov prohrával po trestném kopu Veselého a do poločasu, kdy přišel mimo jiné o vyloučeného brankáře Stránského, inkasoval ještě další čtyři branky. V deseti mužích byla hra ve druhém poločase vyrovnaná, ale snížit dokázal pouze Klíma.

DBSK – Tišice 5:2 (2:1), Kubeček 3, T. Šolc, Vacek. K jistotě záchrany potřeboval Bousov alespoň remízu. Hosté měli sestup již jasný, přesto bojovali a dokázali vyrovnat na 1:1. Kvalita domácích hráčů se ale nakonec projevila, upravili skóre až na 5:1 a nechali soupeře jen snížit na konečných 5:2 pěknou střelou pod břevno. Výhra vynesla DBSK na konečné 9. místo v tabulce se ziskem 34 bodů (10 výher, 4 remízy, 12 porážek, skóre 49:49). Do I. A třídy postoupila Dlouhá Lhota, sestoupily Kropáčova Vrutice a Tišice.

Marek ŠVEC

DOROST VYBOJOVAL VÝBORNÉ PÁTÉ MÍSTO

Nejllepší umístění za několik posledních let vybojovali dorostenci DBSK v krajské I. A třídě. Získaných 43 bodů zajistilo páté místo.

Semice – DBSK 2:0 (1:0). Někteří hráči předvedli velmi slabý výkon, což domácím usnadnilo výhru. Ujali se vedení v úvodu, druhý gól přidali těsně před koncem.

DBSK – Lysá nad Labem 2:1 (1:0), Stejskal, Merva. Velmi pěkné, rychlé a bojovné utkání zásluhou obou týmů. Po přihrávce Valdmana krásnou střelou skóroval ve 37. Stejskal. Šance pak byly na obou stranách, hosté vyrovnali v 75. minutě a měli drtivý tlak. Obrana v čele s Kolkem v bráně odolala a v 87. rozhodl Merva.

Sadská – DBSK 0:0. V prvním poločase jsme nevyužili řady šancí, po změně stran domácí za podpory větru tlačili, ale obrana odolávala. V 72. chytil Kolek penaltu za faul, který viděl jen rozhodčí. Ten pak tlačil domácím, co to šlo. V 89. neuznal gól Stejskala pro ofsajd, který opět viděl jen on. Bod byl proto úspěchem.

DBSK – Brandýs B 3:0 (2:0), Stejskal, Merva, Kasal. Hostům patřil úvod, několik výborných zákroků předvedl Kolek. V 19. jsme po ojedinělé akci skórovali Stejskalem a začali soupeře přehrávat. V závěru nás opět podržel Kolek.

Jirny – DBSK 5:3 (4:1), Stejskal, Merva, Kasal. Vedoucí celek soutěže nás v úvodu přehrával a vedl snadno 2:0. V 17. po samostatné akci snížil Stejskal a hra se vyrovnala. Pak ale zauřadoval rozhodčí a domácí dvě penalty proměnili. Pod dojmem vysokého vedení vystřídali brankáře a dva hráče a zadělali si na problémy. Snížili jsme na 4:3 a měli výraznou převahu. Ale rozhodl opět rozhodčí – Kolek držel míč, soupeř mu ho vykopl z rukou a skóroval.

DBSK – Poděbrady 1:3 (0:1), Klíma. Bez Kopeckého, Havla a Kverka odehráli dorostenci nejhorší zápas sezóny. Proti neškodnému soupeři se nedokázali prosadit a chybami mu nabídli góly.

Zeleneč – DBSK 1:6 (0:2), Merva 2, Stejskal 2, Kverek, Kasal. Po celý zápas jsme diktovali tempo hry a nedali domácím šanci. Ti jen snížili na 1:3 z penalty.

Březno – DBSK 0:0. Hrál se v náhradním termínu, ale spíše se bojovalo než hrálo. Klíma nastřelil břevno,

jinak jsme moc šancí neměli. Po druhé žluté byl vyloučen Kverek.

DBSK – Čejtice 1:2 (0:1), Stejskal. Velmi pěkný zápas. Hosté vedli od druhé minuty, pak jsme z řady šancí jen vyrovnali. V 70. po skrumáži soupeř hodně šťastně upravil na 1:2 a přes další šance na obou stranách se již skóre nezměnilo.

Benátky – DBSK 4:1 (3:1), Merva. Pěkná a obětavá hra hráčů v poli, černý den Kolka v bráně. Tři góly dostal z trestných kopů, čtvrtou z rohu. DBSK – Krnsko 3:3 (0:3), Merva 2, Kasal. Hosté bojující o záchranu začali výborně a v 21. vyhrávali 3:0. Dalším gólům zabránil dobře chytající Kolek. Po změně stran jsme se zlepšili a dokázali vyrovnat.

Bakov – DBSK 2:4 (0:2), Stejskal 2, Merva 2. Jasná výhra po převaze po celý zápas. Při absenci Kolka dostali šanci v brance oba náhradní brankáři Ježek a Šrajec.

DBSK – Luštěnice 8:0 (3:0), Klíma 2, Merva 2, Stejskal 2, Kasal, Kverek. Poslední zápas sezóny proti poslednímu celku tabulky byl jednostrannou záležitostí. Příležitost proto dostali i hráči přicházející ze žáků (Holub, Skála, Šrůta).

V jarních zápasech nastoupilo celkem 24 hráčů: Kolek, Vitvar, Kopecký, Vinčálek, Havel, Merva, Kverek, Šrajec, Stejskal, Kasal, Valdman, Ort, Rympler, Klíma, Ježek, Václavík, Žáček, Skála, Folprecht, Holub, Šrůta, Jakub Plíšek, Jan Plíšek.

Na 66 vstřelených brankách se podíleli: Merva 21, Stejskal 17, Kasal 7, Valdman 6, Kraus 4 (odehrál jen podzim), Klíma 4, Kverek 2, Vitvar 2, Rympler 2, Havel 1.

Nejvíce žlutých karet dostal Kopecký (11), následují Kraus (4), Rympler (3), Vinčálek (3), Havel (2), Merva (2), Stejskal (2), Kverek (2), Vitvar (2), Ort (2), Kasal, Valdman a Skála po jedné.

Červenou kartu dostali Kopecký a Kverek.

Získaných 43 bodů bylo za 13 výher, 4 remízy a 9 porážek, celkové skóre 66:49.

Pavel KOPECKÝ

VÝKONY REZERVY JSOU PŘÍSLIBEM PRO DALŠÍ SEZÓNU

Okresní III. třídu zakončila rezerva DBSK na třetím místě. Podzimní výkony byly lepší, přesto je na čem stavět do další sezóny. Příležitost dostávali mladí včetně dorostenců, proto by se tým měl i nadále pohybovat v horních patrech tabulky.

Bakov B – DBSK B 1:0 (0:0). Nepřesnosti, hádky s rozhodčím, špatná muška. Na gól domácích jsme nedokázali odpovědět.

DBSK B – Nová ves 3:1 (2:1), Vinický, Dajč, Dankiv. Bodovat se podařilo, ale výkon nebyl nejlepší.

MSK B – DBSK B 3:0 (3:0). Ve třetí minutě to bylo 2:0, teprve pak jsme se probudili, ale bez efektu. Po změně stran jsme měli řadu šancí, ale třikrát netrefili prázdnou bránu a nevyužili několik brejků.

Jivina – DBSK B 0:2 (0:1), Šouta 2. Nepříjemný soupeř na malém hřišti. Body zajistilo probuzení kanonýra Šouty v 7. a 90. minutě.

DBSK B – Čistá 2:1 (1:1), Havel st., Stejskal. Soupeř ze dna tabulky měl být snadným soustem, ale protože jsme se přizpůsobili jeho hře bez pohybu, byl zisk tří bodů hodně těžký.

SKP MB – DBSK B 3:2 (1:2), Šouta, Dankiv. Domácí jen nakopávali míče, my jsme šli dvakrát do vedení. Druhou půli jsme však nezvládli a umožnili domácím skóre otočit. Těsně před koncem jsme trefili břevno.

DBSK B – Obruby 3:0 (1:0), Kollátor, Dvořák, Dajč. Povinná výhra nad posledním celkem tabulky se rodila až po hodině hry. To jsme přidali druhý gól.

Miroslav BOČEK

FOTBALOVÁ STARÁ GARDA NA JAŘE NEPROHRÁLA

Tři zápasy a jeden turnaj odehrála Stará garda Dolní Bousov v průběhu jara. V normální hrací době nepoznala porážku, podlehla jen na penalty a přišla tak o prvenství ve svém turnaji.

SG Benátky – SG DBSK 2:2 (2:1), Zdobinský, Boček. Na umělé trávě se za krásného počasí hrál svižný fotbal. Hosté šli do vedení po rohu, domácí stejně vyrovnali a z brejku přidali druhý gól. Bousováci po změně stran měli řadu šancí, ujala se ale až Bočkova přesná střela k tyči. Sestava: Skála – Holub, Koblle, Zdobinský, Horák, Boček, Karn, Havel, Procházka, Jar. Kosina, Jiří Kosina, F. Ječný, Dankiv.

SG DBSK – SG Nymburk 3:3 (0:2), Nechánský 2, Barták. V úvodu jsme měli několik šancí, ale bez efektu. Zato hosté své dvě šance proměnili. Po změně stran jsme se už dokázali prosadit. Sestava: Buriánek – Blažek, Koblle, Zdobinský, Kocvera, Bárta, Nechánský, Barták, Karn, Holub, Kysela, F. Ječný, Jiří Kosina, Horák.

SG DBSK – SG Rožďalovice 5:3 (2:2), Karn 3, Havel, J. Hruška. Soupeř se představil jako velmi kvalitní celek. Vyrovnaný zápas rozhodl hattrick Karna. Sestava: Skála – Bárta, Horák, Procházka, F. Ječný, Jar. Kosina, Jiří Kosina, Barták, Nechánský, Hrdý, Havel, J. Hruška, Blažek.

TURNAJ STARÝCH GARD, DOLNÍ BOUSOV, 8. KVĚTNA 2011.

Sešly se stejné týmy, jako před rokem, hrálo se systémem každý s každým, hrací doba 2 x 20 minut.

Výsledky: DBSK – Sobotka 2:0, Kopidlno – Dětenice 0:1, Dětenice – Sobotka 1:0, Kopidlno – DBSK 2:5, Sobotka – Kopidlno 1:0, DBSK – Dětenice 0:0, penalty 4:5.

Pořadí: 1. Dětenice – 8 bodů, skóre 2:0. 2. DBSK – 7 bodů, skóre 7:2. 3. Sobotka – 3 body, skóre 1:3. 4. Kopidlno – 0 bodů, skóre 2:7.

Nejlepším střelcem se stal Milan Karn se šesti brankami, nejlepším brankářem byl vyhlášen Ivoš Drážský ze Sobotky.

Poděkování patří rozhodčím J. Vlčkovi a M. Vilhanovi a komentátorovi celého turnaje L. Hruškovvi.

Sestava domácích: Skála – F. Ječný, Zdobinský, Procházka, Holub, Boček, Nechánský, Karn, Barták, Jiří Kosina, J. Hruška, Blažek, Koblle, M. Procházka, Dankiv, Havel.
Miroslav BOČEK

ZÁPOLENÍ MINIŽÁKŮ SE KONALO PODESÁTĚ

Již 10. ročník turnaje minižáků pod záštitou starosty Města Dolní Bousov, na který ceny pro nejlepší dodala Škoda Auto a. s., se konal 1. května 2011. Turnaj se konal pro hráče rok narození 2000 a mladší a účastnily se ho tyto kluby: DBSK, FK Krnsko, SK Sobotka, SK Kosmonosy, MSK, FK Dobrovice, SK Židněves, Sokol Libáň. Osm týmů se utkalo ve dvou skupinách a dle umístění v nich bojovaly dále v semifinále o medailové pozice a ostatní o umístění v turnaji. Turnaj zahájil a ukončil starosta Miroslav Boček. Turnaji přálo po celou dobu krásné počasí, divácká kulisa byla vynikající, sportovní výkony na úrovni. Celý turnaj odřídila dvojice rozhodčích Martin Vilhan a Martin Paulus.

Výsledky skupina A:

DBSK Krnsko 1:0, DBSK – Sobotka 1:1, DBSK – Kosmonosy 1:0, Sobotka – Krnsko 3:0, Sobotka – Kosmonosy 1:1, Kosmonosy – Krnsko 2:1.

Pořadí: 1. DBSK – 7 bodů, skóre 3:1, 2. Sobotka – 5 bodů, skóre 5:2, 3. Kosmonosy – 4 body, skóre 3:3, 4. Krnsko – 0 bodů, skóre 1:6.

Výsledky skupina B:

Libáň – MSK 2:2, Libáň – Dobrovice 3:0, Libáň – Židněves 8:0, MSK – Dobrovice 0:0, MSK – Židněves 8:0, Dobrovice – Židněves 5:1.

Pořadí: 1. Libáň – 7 bodů, skóre 13:2, 2. MSK – 5 bodů, skóre 10:2, 3. Dobrovice – 4 body, skóre 5:4, 4. Židněves – 0 bodů, skóre 1:21.

První dva týmy postoupily do semifinále:

BSK – MSK 0:2, Sobotka – Libáň 2:1.

Pak se hrála utkání o konečné umístění:

O 5. – 6. místo: Kosmonosy – Dobrovice 1:1, penalty 4:5. O 7. – 8. místo: Krnsko – Židněves 3:0. O 3. – 4. místo: DBSK – Libáň 1:1, penalty 3:1.

Finále: MSK – Sobotka 2:0.

Konečné pořadí turnaje:

1. MSK, 2. SK Sobotka, 3. DBSK, 4. Sokol Libáň, 5. FK Dobrovice, 6. SK Kosmonosy, 7. FK Krnsko, 8. SK Židněves.

Všetchna družstva dostala pohár, diplom a sladkou odměnu s dětským šampusem. První tři týmy měly navíc na krku medaile a samozřejmě větší poháry. Ocenění v podobě poháru a diplomu bylo uděleno i v individuálních kategoriích.

Nejlepší hráč turnaje: Michal Pažout – DBSK.

Nejlepší brankář turnaje: Petr Bahník – FK Krnsko.

Nejlepší střelec turnaje: Vojtěch Stránský – MSK (5 branek).

Drobným dárkem byli odměněni Jakub Ulrych (SK Židněves) jako nejmladší hráč turnaje a dvě děvčata – Bára Pajerová (DBSK) a Kristýna Dytrychová (SK Židněves).

Miroslav BOČEK

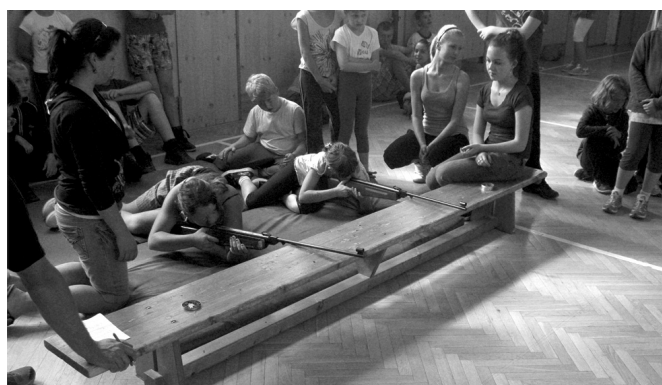
Dolnobousovští šipkaři obsadili na Mistrovství republiky, které se konalo ve Valdicích, páté místo.

Výstava fotografií starých staveb je obohacena o modely zaniklých stavení. Vše můžete vidět na faře.

Dětský den nabídl soutěžícím dětem za jejich snahu pěkné ceny, které lákaly k nakousnutí.

Školní olympiáda se musela přesunout pod střechu. Ze vzduchovky se střílelo v tělocvičně.

Pálení čarodějnic se konalo na Školništi. Živé čarodějnice ale nikdo nepálil, to by bylo škoda.

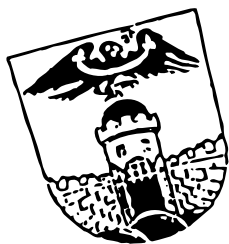
V hale se konalo několik disciplín. Vrhací medicinbalem do dálky se dá různým způsobem.

Pochod z Bousova do Bousova nabídl účastníkům nevšední pohled na zbytky vybavení mlýna.

V pátek 24. června dostali žáci základní školy vysvědčení a do tříd nastoupili pracovníci stavební firmy.

společenská kronika

VÝROČÍ NAŠICH OBČANŮ

NAROZENÍ

21. 04. 2011 Eliška Sýkorová, Dolní Bousov

ÚMRTÍ

04. 04. 2011 Jana Černožorská, Dolní Bousov

22. 04. 2011 Jaroslav Kula, Dolní Bousov

06. 05. 2011 Milan Bartoň, Dolní Bousov

16. 05. 2011 Václav Janda, Dolní Bousov

25. 05. 2011 František Procházka, Dolní Bousov

04. 06. 2011 Václav Fadrhonc, Dolní Bousov

05. 06. 2011 Jiří Flanderka, Dolní Bousov

05. 06. 2011 Miroslava Bártová, Dolní Bousov

ŽIVOTNÍ JUBILEA OBČANŮ

ČERVENEC 2011

12. 7. Václav Polívka, Vlčopolská 450 70 let

17. 7. Mária Krajcovicsová, Zahrádky 486 70 let

29. 7. Milena Dlasková, Vlčí Pole 40 70 let

31. 7. Růžena Konejlová, Horní Bousov 40 75 let

11. 7. Alenka Králová, Na Sídlišti 437 80 let

27. 7. Naděžda Šolcová, Rachvalská 429 80 let

01. 7. Stanislav Král, Na Sídlišti 437 81 let

07. 7. Jiří Hlaváček, Příhonská 437 81 let

13. 7. Miluška Lukavcová, Josefské náměstí 56 81 let

01. 7. Lidmila Koldovská, V Kališti 158 84 let

23. 7. Jitka Javůrková, Zahrádky 633 88 let

30. 7. Věra Žďánská, V Lipkách 620 91 let

18. 7. Julie Jirovcová, Horní Bousov 61 101 let

SRPEN 2011

13. 8. Marie Pešková, Na Sídlišti 436 75 let

29. 8. Bedřich Kozák, V Chobotě 578 75 let

18. 8. Zdeněk Popelka, V Kališti 396 80 let

07. 8. Jiří Hubička, Vlčí Pole 56 82 let

12. 8. Josef Král, Horní Bousov 39 84 let

26. 8. Lidmila Králová, Dlouhá 249 86 let

22. 8. Josef Sokol, Svobodín 9 87 let

24. 8. Marie Zelbová, Kolonie 441 87 let

29. 8. Miroslava Hrdličková, Zahrádky 388 88 let

03. 8. Jan Zahrádka, Ošovice 9 91 let

PODĚKOVÁNÍ ZA BLAHOPŘÁNÍ

Srdce se zachvěje, když někdo popřeje. Děkuji zástupcům našeho městečka za gratulaci a dárek k životnímu jubileu. Dobře se mi tu s vámi všemi žije.

Miroslav Nešvara.

Děkuji Městskému úřadu v zastoupení panem Kulou a paní Jelínkovou za návštěvu a dárek k mým narozeninám. Dále děkuji všem mým vlčopolským přátelům a svoji rodině za květinové a věcné dárky. Všem srdečně děkuji.

Milada Karešová.

*Když jdu dolů k rybníčku, spatřím čistou vodičku,
Ve vodě si rybky plují a žabky poskakují,
nad rybníkem po kraji, ptáčkové tam létají.
Staví svoje hnízdečka pro ptáčátka maličká,
Brouky, mušky, larvičky, chytají pro zpěváčky.
Až vylétnou také ven, bude zpívat celá zem.*

Touto cestou děkuji Městskému úřadu za dárek k narozeninám a za pěkné povídání s panem starostou Bočkem a paní Jelínkovou. Velký dík patří všem přátelům, dětem, vnoučatům a pravnoučatům, kteří mě navštěvují a pomáhají mi.

Miluše Austová.

Děkujeme Městskému úřadu za blahopřání a dárek s osobní návštěvou k našemu životnímu jubileu.

Manželé Pickovi, Horní Bousov.